

Голос Житомирщини зростає

№ 3 (18) / квітень / 2018

ТЕРМІНОВО
В НОМЕР

Газета «Голос громади Житомирщини» прислухається до ваших поглядів. Ми отримали сотні листів із проханням зробити передплатну кампанію. Знаємо, як Ви чекаєте кожен випуск, який команда «Голосу громади»

ДО УВАГИ НАШИХ ЧИТАЧІВ!

готує ретельно та з любов'ю.

Отже, найближчим часом ми повідомимо, як передплатити «Голос громади» та бути впевненим на 100 %, що до Вас додому прийде улюблена газета.

Наша кампанія із передплати буде не така, як в усіх, а з приємними сюрпризами для постійних читачів.

Редакція «Голосу громади
Житомирщини»

АРЕШОНКОВ ПРО НОВАЦІЇ В МЕДИЦИНІ: «Суспільство сприймає необхідність змін, але не можна все перекладати на плечі громад»

З 1 квітня планується запровадження нових умов щодо надання населенню медичних послуг. Для цього створено Національну службу здоров'я з бюджетом в 8,2 млрд грн. Терапевти, педіатри та сімейні лікарі прийматимуть пацієнтів тільки після підписання меморандуму. Очікується забезпечення всіх медичних закладів новим обладнанням. Будуватимуться ФАПи та амбулаторії. Особлива увага – телемедицині. За допомогою швидкісної мережі Інтернет лікар зможе не тільки надавати консультації пацієнтам та фельдшерам дистанційно, а й бути частиною медичної спільноти та постійно підвищувати свій професійний рівень. Все це передбачається, а як буде в реальності?

Народний депутат України Володимир Арешонков має переконання, що в медицині зміни назріли і перезріли, але не можна все перекладати на плечі громад. Зокрема, нардеп зазначив таке:

– Електронізація та автоматизація медичних закладів – це актуально, це сучасні європейські підходи. Але як це зробити, де на місцях взяти кошти, чи є розрахунки, скільки їх потрібно? Реформа стартувала, власне, я не чув гострої критики з боку медичних працівників щодо її змі-

сту, може тому, що вони ще до кінця самі не розуміють, що і як має відбуватись. Теоретично все правильно і перспективно, якби не безкінечні «але», через які реформа буде кульгати на обидві ноги. Що мається на увазі? Убиті дороги, які на перешкоді надання екстреної допомоги, адже добратись до глибинки неймовірно складно, та й у

містах після зими дороги нагадують діряве рядно. Мізерна, а подекуди майже відсутня, матеріальна база для забезпечення елементарного – виміряти тиск, взяти аналіз крові на цукор, забезпечити хворого ліками, адже в багатьох селах немає навіть аптеки. Я, як народний депутат, при найменшій можливості намагаюся вирішувати пи-

тання забезпечення медичних закладів матеріалами, обладнанням, але що робити іншим, кому немає звідки очікувати підтримки? Держава самоусунилась, дистанціювалась від цих проблем, а відтак, це та база, яка мала б бути забезпечена, як превентивні заходи з реалізації реформи, – констатує Арешонков.

Закінчення на 3-й стор.

Нещодавно відбулася надзвичайно важлива подія для жителів Лугинського району. В приміщенні районної поліклініки було відкрито новий сучасний рентгенкабінет. Кошти на придбання рентгенівського апарату в сумі 2 млн 550 тис. грн були залучені мною із Державного бюджету у вигляді субвенції в травні 2017 року. І ось, пройшовши більш як піврічну процедуру закупівлі, жителі району отримали змогу проходити рентгенівське обстеження на сучасному італійському апараті. Особисто завжди прикладав максимум зусиль для підтримки медицини, що і намагатимуся робити в майбутньому.

Погрози і підпали через дерево

Незаконні рубки набули резонансних масштабів. Не дивлячись на цілодобову роботу державної лісової охорони, злочинні групи не вгамуються. Майже всі незаконні рубки скоєні по деревній породі дуб звичайний. За інформацією підвідомчих підприємств обласного управління лісо-мисливського господарства, ці рубки здійснюються скупниками лісу на замовлення.

Незаконно добута деревина використовується у лісопереробних цехах та у місцях випалювання деревного вугілля, яких за межами земель лісогосподарського призначення нараховується близько 700 об'єктів.

Ми продовжуємо відстежувати хроніку свавілля з лісом.

Нещодавно зловмисники підпалили господарську будівлю на подвір'ї мисливствознавця державного підприємства «Дугинське ЛГ». Вночі чоловікові зателефонував сусід і повідомив, що в того на подвір'ї щось горить. Коли мисливствознавець вибіг на вулицю, то побачив, що палає

гараж. Небезпека в тому, що він прибудований до задньої стіни будинку, де мешкає сім'я лісівника. Господар негайно

викликав рятувальників та поліцію. Під стіною гаража був осередок розведення вогню: ватна ковдра та дощечки.

Торік зафіксовано 252 випадки незаконних рубок, маса деревини складає 1845 куб. м, розмір шкоди, заподіяної лісу, становить понад 1 млн грн. У поліцію направлено 121 справу. Відкрито 83 кримінальних провадження на лісопорушників.

На щастя, обійшлося без постраждалих, окрім господаря, який отримав опіки рук. Лісівник підозрює, що підпал пов'язаний з його професійною діяльністю. Адже він неодноразово отримував погрози від порушників лісового та мисливського законодавства.

Вікторія ДУБОВИК

Кошти для ремонту «дороги смерті»: бути чи не бути

Автошлях М-21 в Овруцькому та Коростенському районах нарешті будуть ремонтувати завдяки неосвоєним «митним коштам», які «дорожникам» має передати Житомирська ОДА. Принаймні, так обіцяють.

Про це під час прес-конференції розповів начальник Служби автомобільних доріг у Житомирській області Геннадій Савченко.

«Була домовленість з адміністрацією: ті «митні кошти», які минулого року були не освоєні, а це 116 млн грн, спрямувати на М-21 в Овруцькому та Коростенському районах. Це митні ворота області, це митні вантажі, це дуже важливо. Це Виступовичі. І в Коростенському районі там теж буде ділянка дороги», – повідомив Геннадій Савченко.

Він розповів, що 31 грудня ми-

нуло року 6983 км мережі доріг місцевого значення було передано на баланс облдержадміністрації. В ОДА була створена структура, яка займатиметься обслуговуванням, ремонтом, будівництвом та капітальними ремонтами цих 6983 км доріг в області. У відповідальності Служби автомобільних доріг залишилося 1606,8 км. З них міжнародні – 613,4 км, національні – 191 км, регіональні – 282 км і територіальні – 520,3 км.

За словами начальника САД, на ремонт, утримання та обслугову-

вання цих доріг виділено дуже незначні кошти – 596 млн 891 тис. грн.

В ексклюзивному інтерв'ю, що вийшло у минулому номері нашої газети, народний депутат України Володимир Арешонков підкреслив, що «траса на Виступовичі – це наше міжнародне обличчя». Її нинішній стан народний обранець назвав «соромом». Сам нардеп тривалий час переконує керівництво держави щодо необхідності капітального ремонту дороги Житомир–Виступовичі.

У минулому році на YouTube-каналі «Жизнь в Украине» цю дорогу (раніше траса Р-28, а нині частина міжнародної автотраси М-21) назвали «Дорогою смерті».

ДОВІДКОВО: Автошлях М-21 – автомобільний шлях міжнародного значення на території України, Виступовичі–Житомир–Могилів-Подільський–кордон із Молдовою. Проходить територією Житомирської та Вінницької областей.

Андрій КОРБУТ

Мережа АЗС UPG спільно з Володимиром Арешонковим допомогли знедоленим дітям

Всередині кожного з нас є неймовірне бажання здійснити щось добре, допомогти тому, хто цього потребує. Часто ми просто не знаємо, як це реалізувати. Тому мережа АЗС UPG започаткувала гарну традицію та провела Акцію Добра «Зігрій теплом дитину!». З кожного придбаного гарячого напою (чай або кава) відраховувалась 1 грн на спеціальний субрахунок «Зігрій теплом дитину!».

Разом з народним депутатом України Володимиром Арешонковим мережа АЗС UPG допомогла Віті Білошицькій із Коростеня та Олександрі Фоміній з Олевського району.

7-річна Віта Білошицька має діагноз «гострий промієлоцитарний лейкоз важкої форми». Дівчинці було переслано 15 150 грн. Вона пройшла 3 блоки хіміотерапії, попереду ще 3 блоки, рік лікування сухою хімією та 2 роки реабілітації. Усім бажаним додатково допомогти Віті надаємо реквізити: 5167490090934432 Струпинська Ірина (карта Ощадбанку) 4731219100365448 Остапчук Олександра (карта ПриватБанку)

KIWI гаманець +380972782245

Контакти:

0972782242 Марина (мама Віти), 0972782245 Іра (тітка Віти)

Олександра Фоміна, 2016 року народження, з с. Жубровичі Олевського району має діагноз «двустороння сенсорна приглуховатість III ступеня». Батьки дівчинки звернулись за допомогою до народного депутата України Володимира Арешонкова, і на його прохання мережа АЗС UPG придбала такі необхідні, на даному етапі розвитку дитини, слухові апарати.

У сім'ї Фоміних дуже складна ситуація: старший братик Сашеньки Данилко (3 роки) також був народжений з вадами слуху. Благодійна організація UFOND допомогла сім'ї зібрати кошти на кохлеарну імплантацію, яку було проведено в липні 2017 року в Туреччині. Зараз батьки регулярно возять хлопчика до столиці на реабілітаційні заняття, а це також потребує багато коштів. Олександра вже стоїть в черзі на таку ж операцію, але для того, щоб дівчинка розвивалась, їй потрібні були слухові апарати.

Тетяна ІРВАНЕЦЬ

Це відрізок дороги у Коростенському районі, а такі ямки – радше виняток із правила бездоріжжя.

АРЕШОНКОВ ПРО НОВАЦІЇ В МЕДИЦИНІ: «Суспільство сприймає необхідність змін, але не можна все перекладати на плечі громад»

Закінчення. Початок на 1-й стор.

Володимир Юрійович зазначає, що мобільні оператори в Україні не забезпечують якісного покриття навіть у містах-мільйонниках. Наприклад, на декількох ділянках траси Житомир–Київ покриття відсутнє, то що вже говорити про віддалені села? Як забезпечити зв'язок медпрацівника, який оглядатиме хворого з лікарем-спеціалістом, який ставитиме діагноз, а це передбачає

телемедицина. Нардеп стверджує, що всі ці превентивні речі: мобільний зв'язок, якість доріг, наявність необхідного обладнання та матеріалів у медзакладах мали б бути забезпечені до старту реформи, як перший етап. Тепер робити це навздогін, за словами депутата, буде дуже важко, але потрібно – іншого не дано. Потрібно продовжувати діалог між тими, хто ініціював реформу, і тими, кому її реалізовувати на практиці.

Підготувала Алла ЯКОВЕНКО

КОРИСНО Мобільний додаток, який допоможе зберегти життя

Чи замислювалися ми над тим, чи є можливість слідкувати за своїм здоров'ям через телефон? Докладніше про таку цифрову допомогу нам розповів лікар-онколог Сергій Поліщук, який працює ендоскопістом в Житомирському обласному онкодиспансері. Як зазначає лікар, колоректальний рак, а в народі «рак товстої кишки», з'являється досить підступно: пацієнт не відчуває певного дискомфорту чи болю, і тому може навіть не здогадуватися, що в організмі, а точніше в кишківнику, ростуть поліпи, які згодом переростають у рак. Ендоскопічна процедура, а саме колоноскопія, допомагає людині вчасно виявити та пролікувати хворобу, але, за словами лікаря, для якості проведення процедури слід добре готуватися. Сергій Поліщук хоче донести інформацію до кожного, щоб застерегти та вчасно допомогти, і вдався до сучасних методів – через мобільний телефон. Додаток можна завантажити у плеймаркеті: його назва «Колоноскопичний помічник пацієнта». Там є уся інформація про хворобу, зворотній зв'язок.

Торік в області виявили п'ять сотень випадків колоректального раку. На жаль, сумна статистика і в регіонах з надмірною радіоактивністю: Коростенський, Овруцький, Олевський, Лугинський. Загалом зона ризику припадає на середній вік, починаючи з 45 років, але є і поодинокі випадки, коли рак може бути і в молодих людей. Медик додає: причиною виникнення хвороби є спадковість, родичі першого коліна, неправильне харчування, тобто надмірне споживання тваринних білків, червоне перероблене м'ясо токсично впливає на слизову товстої кишки, малорухливий спосіб життя, що призводить у початковій формі до дисплазії, потім до поліпів і, як наслідок, до раку. Що рекомендує лікар: вживати в їжу продукти з великим вмістом клітковини, вести активний спосіб життя, і, звісно, вчасно обстежуватися. Поки в області є лише три скринінгові апарати і їх перевага в тому, що хворобу можна встановити на ранній стадії, але діагностичних колоноскопів вистачає (їх по області 17).

Вікторія ДУБОВИК

СКАНДАЛ У Коростені відома ведуча показала шокуючі факти у магазинах

У 4 випуску 2 сезону «Ревізор: Магазины» телеведуча Наталя Кудряшова побувала в Коростені та перевірила гастроном «Железнодорожник». За словами журналістів, кухонний цех нагадує сміттєзвалище.

Там на неї чекали гори м'ясного фаршу на брудній підлозі, оси, собаки, а також таргани, що блукали поміж полиць із книжками! Цікаво, що продавець, яка представилася Іриною, зауважила, що не має ніякого відношення до приготування страв. Потім прийшла поліція, якій буцімто сказали про незаконне проникнення знімальної групи у приміщення магазину. Коли ж розповіли про мотив візиту, показали документи, у тому числі санітарну книжку, правоохоронець пішов.

Також інспекція навідалася до маркета «Вопак», центрального ринку та магазину «Корисна лавка».

Так, у рибному павільйоні звернули увагу на ранки на

рибі, яку продавати заборонено. У зоні чистки також є нюанси: місце заплямоване кров'ю, ніж не мийуть, хоча варто було б хоча б содою продезінфікувати. Снула риба плаває поруч із живою. Прикметно, що акваріуми були чистими. Кудряшова поділилася секретами, як визначити свіжість риби: некаламутні очі, аби була ненадута, лусочка була рівномірною та наявність червоних зябр. Також знайшли ліки серед червоної ікри та крабових паличок.

Сподіваємося, після випуску телепрограми стан справ у вищезгаданих місцях покращився.

Підготувала Надія ЯНОВСЬКА
за матеріалами телепрограми
«Ревізор: Магазины»

ПАМ'ЯТЬ

Біля олевського дитсадку присягали на вірність Україні

110-ту річницю з дня народження видатного діяча українського повстанського руху часів Другої світової війни, засновника УПА «Поліська Січ» Тараса Бульби-Боровця відзначили в Олевську.

На фасаді Олевського ліцею розміщена пам'ятна дошка генерала-хорунжого, біля якої традиційно зібралися місцеві патріоти, аби вшанувати пам'ять Тараса Бульби-Боровця.

У серпні 1941 року загони вояків Тараса Бульби-Боровця першими увійшли у містечко Олевськ. Налякані війною, з райцентру державні радянські служби евакуювались на схід до приходу Бульби. На стадіоні (нині дитячий садочок № 19) Бульба-Боровець вишикував загони вояків і привселюдно з вій-

ськом склав присягу на вірність Україні, освятивши українські прапори сформованих загонів, їхню зброю і з піднятою шаблею над головою урочисто проголосив: «Звідси розпочнеться визволення України від совітів і всіх її ворогів». В Олевську було запроваджено українське управління, організовано міліцію, сформовано Українську повстанську армію «Поліська Січ». До середини листопада 1941 року Олевськ був столицею вільної української території з новими назвами вулиць.

Присутні на зібранні говорили про те, як популяризувати постать Бульби-Боровця: раніше було встановлено барельєф з портретом, є пам'ятний знак «Олевській республіці» та перейменовано одну з вулиць Олевська, генералу-хорунжому було посмертно присвоєно звання Почесного громадянина міста, кілька років поспіль проходить фестиваль «Олевська республіка». У планах облаштувати сквер і реконструкція подій Поліської Січі.

Валерія КРУК

ІСТОРІЯ

Коростень задовго існував до Москви

«Приди ко мне, брат, в Москву», – ці слова суздальського князя Юрія Долгорукого наводить Іпатівський літопис. Про це повідомляє журнал «Країна». Вони датовані 4 квітня 1147 року. Юрій запрошує на бенкет свого союзника – новгород-сіверського князя Святослава Ольговича. Це – перша документальна згадка про Москву. Із сучасних українських міст на той час були Київ, Чернігів, Коростень, Вишгород, Ужгород, Переяслав, Хотин, Галич, Володимир, Ромни, Червен, Белз, Любеч.

РЕЗОНАНС

Хитрощами заманили і заарештували

Валентин Вигівський сидить в одиночній камері у Росії

Уже три з половиною роки Валентин Вигівський відбуває покарання у колонії суворого режиму у м. Кірово-Чепецьку Російської Федерації. Чоловіка заарештували у вересні 2014 року у Криму, засудили до 11 років позбавлення волі. Звинуватили у володінні секретною інформацією, яка може завдати шкоди російській авіації. Після тортур підписав висунуті обвинувачення. До того чоловік був активним учасником Майдану, і під час слідства росіяни закидали йому «бандерівщину». На момент затримання Валентин був приватним підприємцем і займався ремонтом автомобілів. Але в дитинстві дійсно захоплювався авіацією, надалі спілкувався із цим середовищем. Під нього влаштували цілу спецоперацію, аби заманити з України на підконтрольну Росії територію.

Батьки Валентина родом із села Горщик Коростенського району, щотижня їздять туди з Києва до родичів. Спілкуємося із батьком Валентина Петром Семеновичем.

«Дружина двічі їздила туди (в колонію – ред.) до сина. Перший раз проходила так звану бесіду зі слідчим, а фактично це був допит. Питали загально: чим займався, чи жадібний», – говорить Петро.

Додає, що цієї весни знову збираються у колонію, але поки не знають, чи вдасться. Вряди-годи син телефонує їм.

«Про обмін полоненими у цьому випадку не йдеться, адже син не є військовим. Такі, як він, у Росії сидять 66 осіб. Щоб представляти їхні інтереси, було створено громадську організацію «Родичі політ'язнів Кремля». Проте депутати нам одразу сказали, що мало чим можуть зарадити», – веде далі Петро Семенович.

Ув'язнений веде здоровий спосіб життя: підтримує фізичну форму, не палить, але часом скаржиться на здоров'я. За словами його батька, неподалік колонії, де відбуває покарання Валентин, колись арештували до сусіднього селища його діда Семена Олександровича, який був партизаном у роки Другої

світової війни, дійшов до Берліна. У 1951 році його репре-

сували як «ворога народу», а реабілітували після смерті Ста-

ліна у 1955 році.

Надія ЯНОВСЬКА

Відновили зір 106-річній монахині

Схимонахиня Іоанна живе в жіночому монастирі в селі Чоповичі Малинського району на Житомирщині. 25 березня їй виповнилося 107 років.

У Житомирській обласній лікарні медики відновили зір монахині 107-річній Іоанні. Операція на очах тривала 30 хв. Жінка не бачила п'ять років.

В Україні вперше виконали операцію на оці пацієнтці такого віку, говорять лікарі. Два роки тому робили оперативне втручання 100-річній жінці.

«Найкраще оперувати незрілі катаракти (офтальмологічне захворювання, що призводить до помутніння кришталика ока і розладів зору. – ГПУ), які виявили завчасно, – каже завідувачка відділення мікрочірургії ока Житомирської обласної лікарні Ганна Борщівська, 39 років. – Склад-

ність даної операції полягає в тому, що пацієнтка довго не бачила й катаракта вважається перезрілою. Вона була щільна. Операція відбувалася зі спеціальними розрізами. Складність виявилася й у тому, що хвора – похилого віку. Лягала так, як їй зручно. Ми мали пристосовуватися».

Триває період реабілітації. Монахиня з кожним днем відновлюється і бачить усе краще.

Іоанна живе в жіночому монастирі Афонської ікони Божої Матері в селі Чоповичі Малинського району на Житомирщині. 25 березня відсвяткувала 107-річчя. Аби зробити найстарішій черниці подарунок, сестри обителі звернулися до лікарів.

Схимонахиня Іоанна має справжнє ім'я Марія Дмитрівна Мороз. Народилася 1911 року в селі Малий Кучурів Заставнівського району Чернівецької області. Пережила дві світових війни, Голодомор. Її родину розкуркулили більшовики та відправили до Сибіру. Там сім'я провела 16 років.

У монахиню жінку постригли в 100-річному віці. Марія Дмитрівна весь час проводить у молитві, говорять у монастирі. Носить із собою хрест і четки.

«Тяжко матушка жила, голодувала. А голод – це ліки. І звичайно праця та молитва. Оце й секрет довголіття», – кажуть сестри обителі.

Надія ЯНОВСЬКА

Мученик Миколай закликав старанно молитися і стояти за віру до смерті

Наша газета започаткувала серію публікацій про Собор святих землі Житомирської. Це 16 Божих угодників, які пов'язані з нашим краєм. З благословіння митрополита Житомирського і Новоград-Волинського Никодима, інформацією про Собор Житомирських святих з нами поділився протоієрей Сергій (Грицаюк). Сьогодні мова про ще одного подвижника Божого, який народився на нашій землі.

Напередодні 1 травня 1918 року червоне полотнище закрило образ святителя Миколая на Нікольських воротах Кремля. Так нова влада приводила Червону площу в «належний вигляд» напередодні 1 травня, яке того року припало на Страсну середу. Але сталося диво...

Червона площа охоронялася, і ніхто не міг туди підійти. Вранці ж у Страсну середу помітили, що повішене ціле червоне полотнище прорвалося так, що чудотворний образ Угодника Божого Миколая став видимим для всіх і, за свідченнями очевидців, незрівнянно світлішим, ніж був досі.

«Червоне полотнище почало рватися частинами, шматками, стрічками і впало зовсім. Спочатку хотіли пояснити, що полотнище розірвано вітром, а потім було надруковано, що ніби полотнище повішено прорізане, хоча тисячі народу бачили, що воно було ціле, не прорізано. Як би не було, але Господь не допустив покриття багрянницею чудотворних образів. Розлетілося червоне полотнище, яким прикрита була чудотворна ікона Святого Угодника Миколая.

Спас Чудотворець Миколай колись від татар, врятує і тепер, якщо тільки будемо старанно молитися йому і стояти за святу Віру Православну і за святині наші навіть до смерті».

Так описував те, що трапилось, мученик Миколай Варжанський. Пізніше влада поставить цю публікацію йому у провину.

Сповідник віри, який мужньо прийняв мученицьку смерть за днів гоніння на Пра-

вославну Церкву, Микола Георгійович Варжанський народився 25 листопада 1881 року в містечку Іскорость Овруцького повіту (нині село в Коростенському районі) в родині волосного писаря Георгія Варжанського. Свідомо вирішив навчатися в Житомирському духовному училищі, згодом – Волинській духовній семінарії та Московській духовній академії, отримавши ступінь кандидата богослов'я.

Миколай одружився на дівчині Зінаїді, дочці відомого місіонера і проповідника протоієрея Неофіта Любимова (нині прославлений як священномученик). Коли його зятя Миколая Варжанського арештували, отець Неофіт написав листа Леніну з проханням звільнити Миколая. Відповіді не отримав.

Згодом арештували і самого протоієрея Неофіта після того, як він відслужив панахиду за «вбитим новопреставленим колишнім царем Миколаєм». Протоіє-

рей Неофіт був звинувачений в «агітації проти Радянської влади». Отця Неофіта розстріляли за місяць після розстрілу Миколая Варжанського. Їх обох у 2000 році церква причислила до лику святих.

Ревний проповідник і захисник православ'я, протоієрей Неофіт Любимов заснував власне місіонерське видавництво, в якому публікувалися зокрема і роботи Миколая Варжанського проти різного виду сектантства.

Миколай Варжанський займався місіонерською діяльністю, поруч із цим служив у канцелярії Святейшого Синоду і викладав у Московській духовній семінарії. Організував Варнавинське товариство тверезості для боротьби з пияцтвом, що стало в тогочасному суспільстві однією з головних вад. В якості лекторів він запрошував відомих професорів, і ці лекції збирали до тисячі чоловік.

Але головною залишалася його діяльність місіонерська. За десять років він

написав і видав близько сорока книг і брошур на місіонерські теми, що стосуються боротьби з сектами.

У травні 1918 року Миколай Варжанський був заарештований і запроторений до Бутирської в'язниці. Під час допитів сповідник сказав: «Виступаючи з проповіддю, я ніколи не торкався політичних питань, за винятком тих пунктів, які стикаються з церковним життям».

Відразу ж після арешту Миколай Георгійовича з проханням про його звільнення почали звертатися безліч людей і організацій, серед них і Патріарх Тихон. Але всі прохання було відхилено.

Проповідник-місіонер, невтомний борець проти антицерковних лжеучень Миколай Варжанський був розстріляний більшовиками 100 років тому, 19 серпня 1918 року. Ніяких політичних звинувачень йому пред'явлено так і не було.

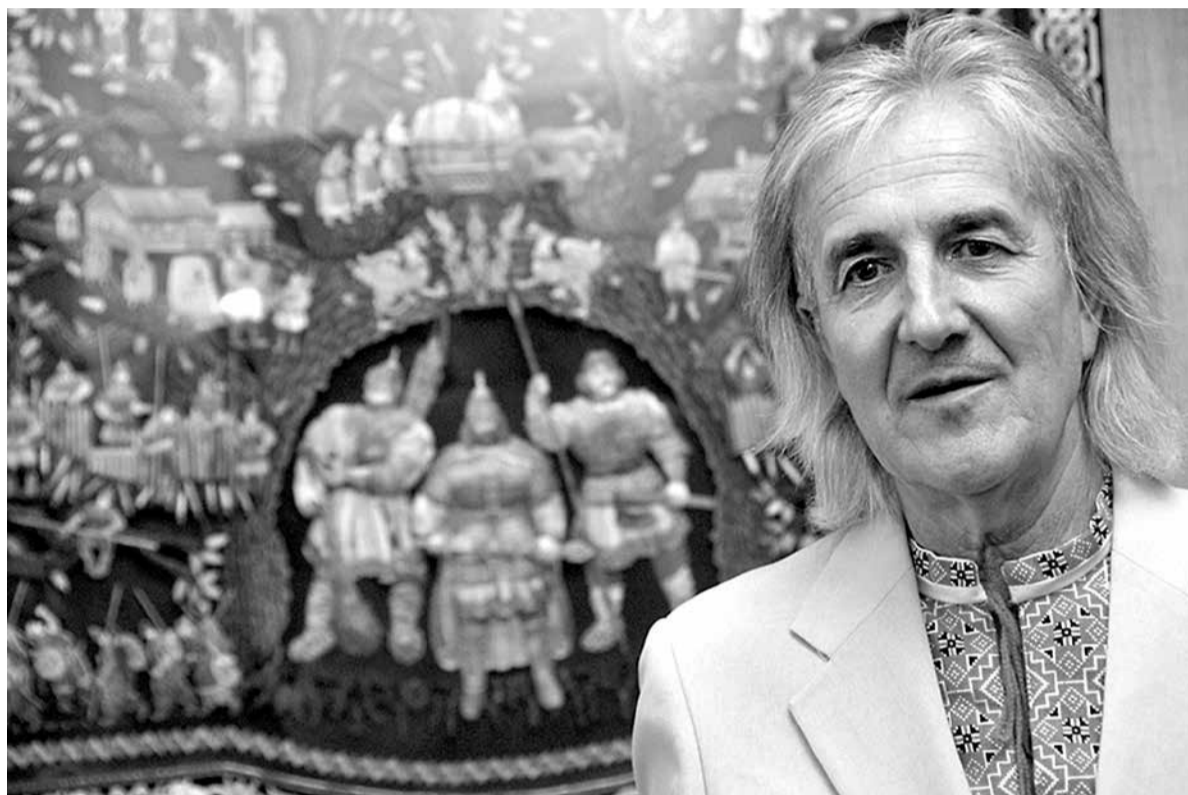
Андрій КОЗАЧЕНКО

Овруцьких майстрів прирівняли до Приймаченко та Білокур

Обробляти соломкою можна навчитися у відділенні «Художньо оброблена соломка» при Овруцькій зразковій малій академії народних мистецтв та ремесел. На постійній основі навчаються близько 50 учнів з 3 до 11 класу. Унікальний і керівник академії – заслужений художник України, що не має художньої освіти, член Національної спілки майстрів народних мистецтв України Микола Іванович Климович.

Всеукраїнські виставки та виставки за кордоном, такі країни як Греція, Італія, Німеччина, Іспанія, Лівія, США – всюди побували поліські картини. Роботи вирізняються традиційною українською символікою сюжетів, національними мотивами та елементами давньої української міфології. На картинах Миколи Климовича та його послідовників представлені казкові птахи, а також багато робіт присвячені легендам древлянського краю часів Київської Русі та боротьбі за незалежність українського народу. Особливість цієї техніки в тому, що картини об'ємні, мають до семи планів: від більших основних елементів до малесеньких деталей на задньому плані. За словами автора, робота над деякими картинами триває до двох років.

Останні кілька років Мала академія потужно представляла свої роботи в багатьох музеях Києва. Одна з останніх виставок була у Національному музеї українського народного декоративного мистецтва під назвою «Золоте Полісся». Унікальні картини з Овруччини були поставлені поряд з роботами всесвітньовідомих Катерини Білокур, Марії

Приймаченко, майстрами Петриківки. Митець зізнається: «Для виставки в Національному музеї записуються заздалегідь, потім спеціальна комісія розглядає претендентів, і тільки після цього показують роботи тих, чий рівень дозволяє це зробити».

Зараз художник працює над роботами, які присвячені сучасним подіям в Україні. Один із синів Миколи Климовича є учасником АТО, тому особливо гордий митець за одну із своїх картин – «Гріхопадіння двоголового змія», яка

присвячена війні на сході України. Майстер розповідає, чому країну-агресора бачить в образі двоголового змія: «У європейських художників епохи Відродження дракон символізував гріхопадіння. Я зобразив перевтілення гордого орла у змія, який знову взявся за старе: де не сяде, там кров і слюзи. Так було на землі чеченській, придністровській, грузинській, а тепер і на українській».

Та не картинами єдиними. Творча людина – творча в усьому. Микола Климович з коман-

дою у 2009 році представляли Україну на Міжнародному фольклорному фестивалі в Іспанії. Тоді стався невеликий курйоз. «Ми приїхали виступати із флешками, а в них там все на дисках, – згадує Микола Іванович. – Що робити? Ми взяли себе в руки, перемовилися між собою. Що співати-мемо? Давайте «Ніч яка місячна». Заспівали акапельно – сприйняли нас дуже гарно». Пощастило Миколі Климовичу навіть спробувати себе в іншому мистецтві – кіно. Він знявся у фільмі про життя Ісуса Христа, зіграв Никодима. Було це в Іспанії, фільм має назву «Син людський», його презентували в багатьох країнах, в тому числі й в Україні. «Процес кінозйомки дуже цікавий. Зняли 6 дублів, але сказали, що це ще дуже добре», – ділиться емоціями художник.

Майстер покидати Овруч не збирається, хоч і творить віддалено від мистецького світу, але запевняє, що його техніка ніде в світі більш не трапляється. Планує створити перший Музей художньо обробленої соломки. У цьому йому допомагає Овруцька ОТГ. Частину робіт художник хоче подарувати місту.

Надія МАЄВСЬКА

Коростенець «в'їхав» до книги рекордів на поїзді із сірників

2 березня, у Міжнародний день сірника, Національний реєстр рекордів України провів у Києві фестиваль сірникових рекордів. У цей день до столиці з'їхалися талановиті майстри, для яких сірники – це основа творчості.

Зокрема, фестиваль відкрив єдиний в Україні і світі Ансамбль музичних інструментів із сірників з Жашкова (Черкаська область), в якому

гітара, гармошка, бандура, скрипка та інші музичні інструменти зроблені з сірників майстром Богданом Сенчуковим. Крім цього, на фестивалі

були представлені роботи-претенденти на нові рекорди: зокрема і найбільший макет локомотива з вагонами – робота Віктора Шуларенка з Коростеня.

Як результат, коростенець потрапив до Книги рекордів України. Творча робота нашої земляка увійшла в Національний реєстр рекордів. Майстер був відзначений за створення унікальних виробів, зокрема, за виготовлення моделей залізничного транспорту із сірників.

Віктор жартома каже, що чужих людей запрошувати в гості боїться. Мовляв, зайдуть у квартиру, побачать всюди сірники – подумают, що не сповна розуму! І якщо дітям сірники – не іграшка, то творчим дорослим – саме те, що треба. Коростенець із сірників

створює церкви, хати, вітряки й автомобілі. У соцмережах можна побачити його унікальні роботи, серед яких – паровози й локомотиви.

«Це був 1991 рік. Зайшов до сусідки, а вона хвалиться: дивися, яку церкву зять із сірників зробив. Храм був, як казковий. Вирішив, зроблю ще краще. На базарі купив 10 упаковок сірників. Почав ліпити хатинку. Каркас виготовляв місяць. Усе кривий виходив, на лівий бік перехилився. Але з часом приловчився класти сірники рівно. За три місяці хатка була готова. Прикрасив фольгою і розмалював акриловими фарбами. Батько хвалив, а тоді взяв її в руки – хата розсипалася. Я майже заплакав. Після того беру не ПВА, а клей «Момент» літровими банками. Продавці

за спиною називали мене наркоманом», – згадує Віктор.

Колись товариш майстра зауважив, що Коростень – крупний залізничний вузол, а ніхто не додумається робити із сірників поїзди. Віктор звернувся до друзів, що працюють у локомотивному депо. Вони й познайомили з цим чудом техніки. Відтоді почав створювати поїзди. Один з них у майстра купили на подарунок начальнику депо, який ішов на пенсію. На подарунок купують і будинки з сірників. Такі унікальні презенти неодмінно приносять радість.

Продавці сірників добре знають Віктора. А раніше питали, навщо так багато сірників купує. Невже Верховну Раду піде палити.

Сергій ПЕТРУК

2018-03-1

Шоколадну крашанку продали за 60 тисяч доларів

Найдорожче в світі шоколадне великоднє яйце Diamond Easter egg виготовили та виставили на продаж у 2006 році у Лондоні. Його вартість оцінили в 50 тис. англ. фунтів (більше як 87,7 тис. дол.).

Пасхальне яйце виставили на вітрині шоколадного магазину. Тоді католики святкували Великдень 16 квітня. Декоративний десерт висотою 65 см був прикрашений більше як сотнею діамантів.

Перше великоднє яйце з шоколаду було виготовлене у 1873 році компанією Fry's Food.

Найважчу в світі шоколадну крашанку зробили у Аргентині в 2012 році. Воно було 8,5 м заввишки та шириною 5 м. Важило 4 тони. Його виготовляли 27 кондитерів упродовж двох тижнів. Після того, як солодке диво записали до Книги рекордів Гінеса, його шматки роздали людям на площі.

У березні сіють селеру

САД. ГОРОД

Селера – це культура, яку недооцінюють. Мало в кого вона є на городі. Залежно від сорту, коренева селера виростає до 1-2 кілограмів. Найпопулярнішим є сорт Монарх голландської селекції. У нього, крім кореня, можна використовувати й листя.

– Це холодостійка рослина, яка нормально переносить 4-5-градусні приморозки, на відміну від помідорів, огірків і перцю. Цю рослину не треба захищати від шкідників і хвороб. Це стосується навіть колорадських жуків. Вона є природним інсектицидом, бо відлякує від грядок шкідників, – розказує Анатолій Мондзолівський, агроном із села Дідівщина Фастівського району Київської області.

Найбільше ціниться коренева селера, хоча й є черешкова та листовая. Вирощують із насіння. Воно дуже дрібне, як макова зернина. Тому посіяне насіння на розсаду зверху не присипають.

– Землю для вирощування розсади беру з кротовин. Вона там розпушена та багата гумусом, – продовжує Анатолій Мондзолівський. – Насипаю її на деко й прогриваю в духов-

ці за температури 70 градусів. Це вбиває збудників інфекцій у ґрунті та знищує насіння бур'янів.

Прогрітий ґрунт висипає в дерев'яні ящики. Поливає, робить рядки глибиною 1 см і розсипає в них насіння. Накриває ящик склом для парникового ефекту. Щоб не утворювалася пліснява, раз на кілька днів знімає скло для провітрювання. Розсада сходить за два тижні. Росте повільно, схожа на ниточки. У другій половині квітня пікірує розсаду й висаджує в теплицю на відстані 5 см. У 10-х числах травня висаджує на город. До цього часу селера вже має вирости до 10-15 см.

– Селера не любить кислі ґрунти, а вони такі в більшості людей на городах. Щоб їх розкислити, розсипаю деревний попіл або вапно. Чим краще заправлений ґрунт, тим більші

виростають коренеплоди, – розповідає Анна Мінова, голова клубу садівників і городників із Вінниці.

Селеру щедро поливає. Йй багато води ніколи не буває. Від кількості вологи залежить, чи приживеться розсада і якою виросте. Щоб вирости коренеплоди розміром із літрову банку, між розсадою залишає відстань не менше 40 см.

– Щоб нарости крупні та рівні коренеплоди, із селери не можна зривати листки на салат. Від цього корінь ослабне. На зелень краще обрати кілька рослин на початку грядки. Або ж посіяти листовий сорт, – радить городниця.

Урожай збирає в жовтні-листопаді. Зберігає в кагаті. Там вона бере вологу з землі. Селера майже не гниє й зберігається краще, ніж буряки чи морква.

Карина ХОМЕНКО,
www.ridneselo

vivo cafe

Смачна енергія життя | Працюємо – цілодобово!

<p>вишукані страви на будь-який смак</p> <p>готуємо страви на винос</p> <p>ранні сніданки та пізні вечери</p>	<p>можливість проведення ділових зустрічей, кава-брейк</p> <p>бронювання столиків</p> <p>вільний WI-FI</p>
---	--

Житомирський р-н, територія Новогуївинської с/р, автошлях М-21 Житомир – Могилів-Подільський (на Вінницю), 10 км+49 м (праворуч), тел.: +38 067 412-23-40

Харчова сіль: викриття міфів

А ВИ ЗНАЛИ?

Хибних тверджень щодо солі дуже багато. Спробуємо викрити деякі з них.

МІФ 1. Йодована сіль корисніше

Йодована сіль корисна далеко не всім. Вона протипоказана при хворобах щитовидної залози, туберкульозі, запаленні нирок, вугрової висипки, кропивниці, гіпертонії. Також йодована сіль не рекомендується вагітним і дітям до 3 років.

Набагато корисніше морська харчова сіль – вона містить близько 80 мінеральних речовин необхідних організму.

МІФ 2. Хто їсть занадто багато солоного, у того з'являється «відкладення солей»

«Відкладенням солей» зазвичай називають артроз – захворювання, при якому болять і хрустять суглоби. Насправді з надлишком солі ця хвороба ніяк не пов'язана, а хрускіт в суглобах викликаний змінами хрящової тканини. Скорочення прийому солі на цей процес ніяк не впливає.

МІФ 3. Надлишок солі призводить до хвороб серця

Не так давно вчені встановили, що до проблем із серцем і судинами може призвести й дефіцит солі.

Через брак натрію (мікроелементу харчової солі) нирки починають активно виробляти речовину, яка призводить до спазму капілярів і підвищення тиску, а це прямий шлях до інсульту та інфаркту.

Разом з тим надлишок солі може бути небезпечний при деяких інших захворюваннях: енурезі, запаленні нирок. Також надмірне вживання солі може призвести до розвитку раку шлунку й катаракти.

МІФ 4. Чим менше вживаєш солі, тим краще

Брак солі часто більш шкідливий, ніж її надлишок. Безсолевий дієти порушують водно-сольовий баланс в організмі та можуть викликати нервові розлади, згущення крові, втому, втрату апетиту й навіть блювоту. Також вони можуть призвести до судом м'язів.

Брак солі небезпечний при підвищеному потовиділенні (заняттях спортом, у спеку), а також при хворобах, що супроводжуються високою температурою та при діареї.

МІФ 5. Організм сам знає, скільки солі йому необхідно

Кількість солі в їжі – особиста справа кожного. Зазвичай це працює проти нас – ми вживаємо солі більше, ніж потрібно, й не помічаємо цього.

Допустима норма – 5-6 г солі на день (чайна ложка), але в середньому людина вживає у два рази більше. Головним джерелом «прихованої» солі є готові до вживання продукти – кетчупи і соуси, піца, ковбаси, сосиски, чіпси, горішки та сухарики.

«Розумна» теплиця киянина здатна спрогнозувати врожайність

Автоматична система управління розчинним вузлом дозволяє програмувати полив по часу або залежно від показників датчиків вологості ґрунту

«Розумна теплиця» – це комплексна система управління, яка складається з кліматичного контролера, розчинного вузла, системи поливу і системи оповіщення про надзвичайні ситуації. Весь процес можна контролювати зі смартфона. «Розумна» теплиця працює автономно, без втручання людини. Її автор – киянин Володимир Козеровскій.

За словами розробника, багато власників неавтоматизованих теплиць з року в рік зазнають збитків через поширені помилки: забули підкинути дров у котел – заморозили розсаду, неправильно змішали добрива – отримали передозування і низькі показники росту рослин. Крім того, мало хто працівники теплиць розбираються в тонкощах вирощування тих чи інших рослин. В «розумній» теплиці хмарне програмне забезпечення може управляти всіма процесами. Одне з найцікавіших рішень – підготовка розчинним вузлом рецептів для рослин з правильно збалансованим вмістом рівня кислотності (рН) добрив під різні культури. Достатньо завантажити в програму через інтернет рецепт під свою культуру. Автоматична система управління розчинним вузлом дозволяє програмувати полив по часу або залежно від показників датчи-

ків вологості ґрунту. Розробка дає можливість не тільки керувати всіма процесами в теплиці, а також проводити віддалений моніторинг, збирати аналітику, а в результаті – спрогнозувати збільшення врожаю, домогтися максимальної ефективності бізнесу. Система управляється з будь-якого мобільного пристрою, а один технолог може обслуговувати одночасно кілька теплиць.

У Київській області вже тестуються перші «розумні» теплиці. У світі подібне вже є, але такі технології використовуються великими агрохолдингами та коштують дорого. Розробка В. Казеровського дозволяє автоматизувати і невелику теплицю. Розробники системи

впевнені: продукт буде користуватися попитом у власників дрібних тепличних комплексів, невеликих господарств, оранжерей, зимових садів і теплиць приватного сектора. Системою можна управляти без спеціальних знань. Крім того, система дозволяє заощадити – немає зайвого зрошення і витрат електроенергії. В. Козеровскій, підкреслюючи, що конкуренти не страшні, оскільки дорожнеча їх розробок робить їх недоступними для більшості малих підприємств. Облаштування теплиці системою обійдеться в 20-25 тис. грн. Розробник впевнений, що теплиця окупиться через рік-два в залежності від вирощуваних рослин.

propozitsiya.com

8 способів фарширувати яйця

Варені яйця, яких буде багато на Великдень, можна начинити кольоровими додатками з овочів та соусів. Вони стануть не лише оздобою для святкового столу, а й пораду-ють оригінальними смаками.

Яйця зі скумбрією і чорною ікря

яйця – 6 шт.
варена скумбрія – 1 шт.
вершковий сирок – 150 г
сметана – 100 г
хрін – 3 ч. л.
сік лимона
сіль, перець
чорна ікра

Яйця з авокадо

яйця – 8 шт.
дозріле авокадо – 1 шт.
домашній сир – 2 ст. л.
сік половини лимона
червоний перець в зернах – 2 ст. л.

жменя руколи
зелена цибуля – 1 перо
солений лосось – 8 смужок, сіль, перець

Яйця з креветками

яйця – 6 шт.
креветки – 250 г
часник – 1 зубець
майонез – 1-2 ст. л.
сік лимона
сіль, перець
петрушка для декорації

Яйця з маслом і куркумою

яйця – 6 шт.
м'яке вершкове масло – 1 ст. л.
майонез – 1 ст. л.

куркума 1/4 ч. л.
сіль, перець, солодка мелена паприка

Яйця з сушеними помідорами і авокадо

яйця – 6 шт.
авокадо – 1 шт.
сік половини лимона
сушені помідори – 2 шт.
зелена цибуля – гілочка, сіль, перець

Яйця з грибами

яйця – 6 шт.
смажені великі печериці – 3 шт.
півцибулини
олія – 1 ст. л.
майонез – 4 ст. л.
тертий хрін – 1 ст. л.
сметана – 1 ст. л.

сіль, перець

Яйця з шинкою

яйця – 6 шт.
варена шинка – 50 г
вершкове масло – 1 ст. л.
майонез – 1 ст. л.
сіль, перець

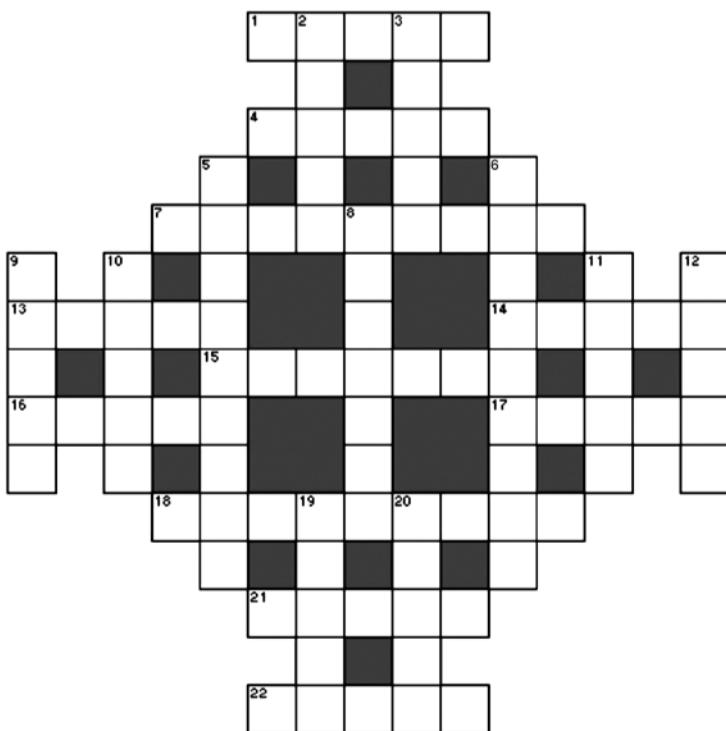
Яйця з козячим сиром

яйця – 6 шт.
козячий сир – 200 г.
сметана – 1 ст. л.
червона паприка – 2 ст. л.
крес-салат, сіль, перець

claudia.pl

КРОСВОРД

ЗА ГОРИЗОНТАЛЛЮ:

1. Чорно-сиза лісова малина. 4. Завіса на душі. 7. Інтер'єр на сцені. 13. Дружнє плече. 14. Гойдалка для мавпи. 15. Її читають з виховною метою. 16. Письмове прохання для отримання інформації. 17. Фейс песика. 18. Керівна настанова найвищої інстанції. 21. Непроханий – гірше за татарина. 22. Квартирний басейн.

ЗА ВЕРТИКАЛЛЮ:

2. Беруть в іпотеку. 3. Тюлень на шапку. 5. Військовий спецпідрозділу. 6. Епілог, P.S. 8. Інструмент, який виготовляє локони для Буратіно. 9. Старовинний український музичний інструмент. 10. Насос на кораблі. 11. Вуаль для мусульманок. 12. Подаруночок «на лапу». 19. Найкращі серед кращих. 20. Фарш для люльки.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД У № 2 (16):

За горизонталлю:

1. Зграя. 4. Дятел. 7. Делегація. 13. Увага. 14. Гамір. 15. Перукар. 16. Крузо. 17. Алібі. 18. Бібліофіл. 21. Інтер. 22. Кайло.

За вертикаллю:

2. Глясе. 3. Арена. 5. Мегаполіс. 6. Біографія. 8. Голубці. 9. Вудка. 10. Батут. 11. Ампір. 12. Оргія. 19. Лонжа. 20. Ореол.